

Saturs

Varžu ķēniņš 4

Salātlaiņa 22

Sarkangalvīte 40

Princese uz zirņa 46

Īkstīte 66

Mazā nāriņa 90

Brālītis un māsiņa 110

Sarkangalvīte

Reiz dzīvoja maza, laba meitenīte, kuru visi iemīlēja, kas vien ieraudzīja. Bet visvairāk viņu mīlēja vecmāmiņa, kura apdāvināja viņu ar dažādām dāvanām. Reiz viņa tai iedāvināja sarkanu samta cepuri. Meitenītei cepurīte ļoti piestāvēja, un viņa vairs cita nekā nelika galvā. Tādēļ visi viņu sauca par Sarkangalvīti.

Kādu dienu māte teica, ka Sarkangalvītei jāapciemo slimā vecmāmiņa. Bet viņa piekodināja: – Kad iziesi uz ceļa, tad ej godīgi un pieklājīgi, nekur nenogriezies.

Vecmāmiņa dzīvoja mežā. Kad Sarkangalvīte iegāja mežā, viņai pretī nāca vilks. Bet Sarkangalvīte nezināja, ka tas ir plēsīgs zvērs, un nemaz nebaidījās.

– Labdien, Sarkangalvīt! – Vilks iesaucās. – Kurp dodies?

– Pie vecmāmiņas. – Sarkangalvīte atbildēja.

– Kur dzīvo tava vecmāmiņa, Sarkangalvīt?

– Vēl jāiet kādu ceturtdaļu stundiņas pa mežu. Viņas mājiņa ir pie trim lielajiem ozoliem, – Sarkangalvīte paskaidroja.

“Šī jaunā, mīkstā meitenīte būs gards kumoss,” nodomāja vilks.

“Viņa būs vēl gardāka nekā vecenīte.” Brītiņu viņš gāja

Sarkangalvītei līdzī, tad ieteicās: – Re, Sarkangalvīt, cik skaistas puķes visapkārt! Kādēļ tu tās neapskati?

